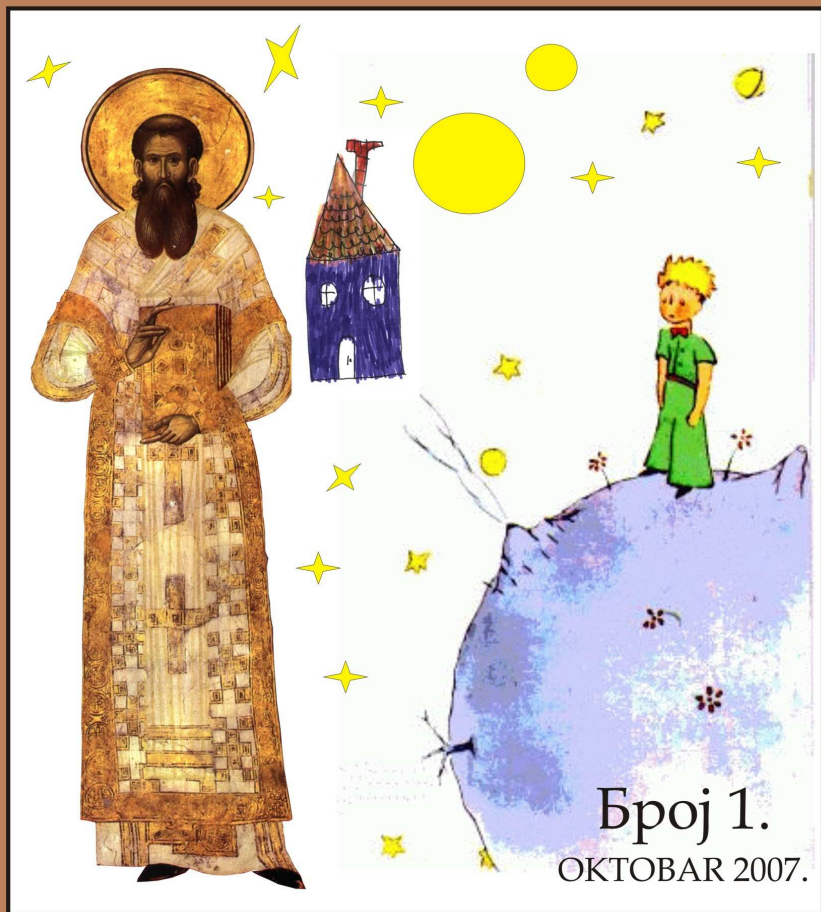

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"- ЈАГОДИНА

Број 1.
ОКТОБАР 2007.

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ
ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ
ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"
ЈАГОДИНА

УЗ САГЛАСНОСТ КООРДИНАТОРА ЗА ВЕРОУЧУКУ
НАМЕСНИШТВА БЕЛИЧКОГ ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ

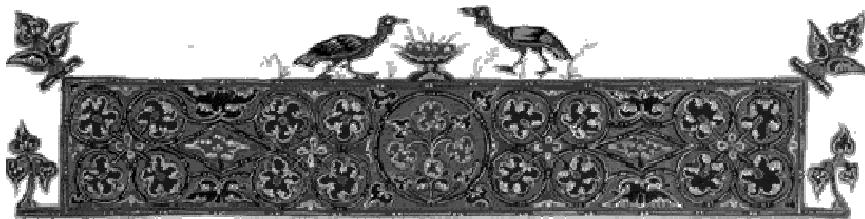
ЈЕРЕЈА ЈОВИЦЕ ЈОВАНОВИЋА
ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
БАКАР **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
ЈЕЛЕНА РАНЧИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
"ПАПИР-КОМЕРЦ" - ЈАГОДИНА

Помаже Бог драги читаоци,

Пред Вама се налази први број школског часописа „Растко“, који издаје наша школа.

Већ скоро пола године у нашој школи постоји новинарска секција, која окупља све ђаке који су заинтересовани да својим радом и залагањем, другима пренесу оне основне истине и вредности живота - данас секуларизоване. Водећи се том идејом, успели смо уз Божију помоћ да вам овог октобра представимо, оно што смо ми започели и што ћемо надам се успешно развијати на боље. То је управо један мало другачији поглед на свет, поглед који већ вековима извире из бића нашег народа који је живео и узрастао са вером, надом и љубављу. Покушаћемо да кроз овај наш лист Вама покажемо и докажемо једну пуно лепшу перспективу живота, а која почиње из односа човека са човеком као заједнице јединствених и непоновљивих личности. У чијој бити схватамо истинско постојање човека чији је почетак и крај садржан у слободној и ничим условљеној љубави, а коју нам је објавио и засведочио нико други до сам Син Божији Господ Исус Христос.

Па да погледамо свет мало другачије, листајући и читајући једну по једну страницу нашег „Растка“.

Уредник часописа:
вероучитељ
Борис Милосављевић.

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО У ЊЕМУ ЦАРУЈЕ...

...ДРУГАРСТВО

Шта је то другарство
свако се упита касно.
Па сети се оних црних дана,
кад се сви разиђу са страна.
Друг не може бити свако,
јер и то није лако.
Другарица такође,
јер од оговарања у клупи,
све нагоре пође.
Другарство је најлепша
човекова страна,
без икаквих мана.
Другарство па то је
најлепше царство.

Кристина Пешкић 6/3

ЗАШТО ПРАВОСЛАВНИ ХРИШЋАНИ СТАВЉАЈУ НА СЕБЕ ЗНАК КРСТА? КАКО ТО ТРЕБА ДА ЧИНЕ И КАДА?

Помаже Бог , драги читаоци!

Ова рубрика служи да на занимљив начин стекнете основна знања о вери. Не очекујте никакава „научна“ излагања , већ просто објашњење практичног хришћанског живота.

Зашто, како и када се треба крстити?

Иако је у Светом Писму много говорено о часном Крсту Христовом, тамо не можете прочитати зашто, како и када се треба крстити? Одговор на то питање следи.

Постоје много разлога зашто се ми као православни хришћани осењујемо знамењем Часног Крста , а ми ћемо поменути само неке:

- Стављањем, дакле, знамења Крста на себе, ми тиме исповедамо да смо крштени у име Свете Тројице: Оца и Сина и Светога Духа, које речи и изговарамо у себи или на глас док се крстимо.
- Тиме исповедамо саму суштину наше вере, да је Бог Једносушна и Нераздељива Тројица.

Вероватно сте се некад запитали зашто спајамо три прста док се крстимо? Три прста представљају три Божанске ипостаси: Бога Оца и Сина и Духа Светога, једног Бога једносушну и нераздељиву Тројицу. Два прста која стоје приљубљена уз длан представљају две природе Богочовека Христа, Божанску и Човечанску, јер је Он истовремено био и истинити Бог и истинити Човек.

Када се крстимо? У свако време и на сваком месту, при сваком раду и покрету..., једноставно, кад год за то осетимо потребу. Не постоје шаблони, прописи или одређени моменти. Али постоје упутства, савети, поуке светих отаца да знак Крста треба чинити са пуном пажњом, почев од склапања три прста у једно (палац, кажипрст и средњи прст) десне руке, затим ставити на чело, на доњи део груди, на десно па на лево раме, при чему то треба чинити тако да осетимо додир руке на нашем телу.

На жалост многи православни Срби не знају да се правилно прекрсте , а многи то чине и без пажње, а такав „ знак“ крста нема ни снагу ни моћ , већ напротив онда све испадне као подсмевање Ономе који је истинска Љубав, Животворац и Сведржитељ.

Стога :

Приморавајмо себе да осењујемо себе знамењем Часног Крста пажљиво и са пуном свешћу о значају те свете радње.

Јелена Станојловић 7/3.

ПОЈМОВНИК

„ ХРИШЋАНИН “ - (грч. - *christianós*)

Можемо постати хришћани само вером у Бога . Није нам доказ да смо хришћани само ако имамо иконе, битно је шта носимо у души и срцу.

Татјана Симић 7/4.

Није потребно само да се крстимо, да се причешћујемо и да себе сматрамо хришћанима. Морамо да чинимо и хришћанска дела: да се не тучемо, да не крадемо, да не лажемо, да не убијамо и да не чинимо остале ствари за које добро знамо да су лоше. Исто тако да помажемо незаштићеним и сиромашним људима и тек тада себе можемо да назовемо тим именом.

Анђела Спасић 7/1.

ПРИЧА ИЗ ЖИТИЈА СВЕТИХ

Свети Тихон Чудотворац (Епископ Апатунта на Кипру)

Од многих чудеса светог Тихона сачувала се повест о два његова чуда. Ми ћемо вам представити једно од та два чуда.

„Ко даје Богу, примиће стоструко“

Прво чудо, које свети Тихон учини још као дечак док живљаше у кући својих родитеља, догоди се на следећи начин.

Отац светог Тихона беше пекар и издржаваше своју породицу продавањем хлеба; и он остави у дужност светон Тихону да продаје хлеб. А блажени дечак Тихон раздаваше сиротињи хлеб бесплатно. Дознавши за то, отац његов стаде јадиковати и љутити се на њега и грдити га. Богонадахнути дечак рече на то оцу: „Зашто јадикујеш, оче, као да си претрпео штету? Ја хлебове дадох Богу на зајам, а у светим књигама је речено: „ко даје Богу, примиће стоструко“. Ако овим речима не верујеш, онда хајдмо у житницу, па ћеш тамо видети како се Бог одужује Својим повериоцима“.- Рекавши то, он оде са оцем у житницу; и када хтедоше да отворе врата, нађоше да је житница препуна чисте пшенице, иако је пре тога била празна. Видећи такво чудо, отац светог Тихона се са запрепашћењем удиви и, павши ничице, поклони се Богу узносећи му благодарност.

(„Житија светих за јуни“ - Св. Ава Јустин Пелијски)

СРБИ У ПРЕДНЕМАЊИЋКОМ ПЕРИОДУ

(историјски период пре настанка српске државе, и услови у којим је наша држава настала)

Простор на коме живимо је након поделе великог Римског царства био у саставу источног царства – Византије. Због доброг положаја и повољних услова за живот, овај простор био је на мети многих племена: Авара, Протобугара, Словена... Из ретких историјских извора, од којих је најзначајнији „**Барски родослов**“ попа Дукљанина, познато је да су византијски цареви били приморани да прихвате присуство ових племена, али су Словене временом почели да користе и као одбрану од осталих азијских племена.

Први забележени помен имена Србин потиче из 680. год. и сачуван је у имену града Гордосервона у Витинији, у Малој Азији. Град су основали Срби које су византијски цареви тамо насељавали да би ојачали границу. Ти Срби до тада су живели северно од Олимпа, око насеља Србица.

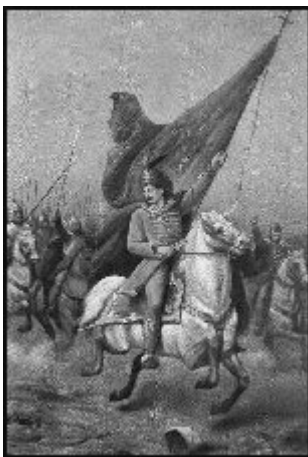
Србе и оупште Словене, у VII веку поред попа Дукљанина помињу и византијски цареви у својим записима. Једно од првих српских имена из тог периода је словенски кнез Сам, који се успешно супротставио Аварима. Затим су забележена имена и других кнежева: Свевлад, Селимир, Владин, Ратимир, Вишеслав, Радослав, Просигој, Властимир. Границе њихових малих кнежевина биле су источно од Раса и углавном су у том периоду били у добрим односима са осталим племенима која су долазила на Балканско полуострво. У ситуацијама када су морали да бране заузету територију често је долазило и до ширења њених граница, а постоје подаци да су такође и женидбама ширили простор на који су се Срби насељавали.

Због подршке, још увек јаке Византије, Срби су примали хришћанство тако да су се све више, и све чвршће везивали за простор који су заузели.

Међутим, међу наследницима српских кнезова често је долазило и до сукоба. Временом, ојачале су следеће кнежевине : Неретвљанска, Захумље, Травунија, Дукља и Рашка. Од свих њих, посебан значај је имала Рашка, тако да је у њој у IX веку организована и самостална епископија у оквиру Цариградске (Православне) цркве. Било је то у време владавине кнеза Мутимира. У том периоду настала је и ћирилица која је постала и српско писмо.

Мутимира је наследио син Прибислав, а њега - брат од стрица Петар Гојниковић. Петар је проширио територију Рашке и на друге кнежевине : Неретвљанску и Захумље.

Из историје српског народа пре Немањића може се закључити да су Срби, борећи се за свој животни простор користили не само своје способности већ и тренутне политичке прилике, и приклањајући се моћнима успели да остваре највећу корист управо за свој народ. Немањићи су у каснијем периоду ову почетну позицију реализовали кроз стварање и јачање државе која и данас опстаје на овим просторима.

Софија Миловановић 7/1.

Алекса Шантић – „МОЈА ОТАЏБИНА“

Драги читаоци, у сваком броју за вас ћу изабрати једну песму из школске лектире. Ја сам овде да бих вам појаснила праве чари уметничке и народне српске књижевности.

Прва песма коју сам за вас одабрала зове се „Моја отаџбина“.

Моја отаџбина

„Не плачем само с болом свога срца
рад' земље убоге и голе;
мене све ране мога рода боле,
и моја душа с њим пати и грца...

Овдје у болу срца истрзана
ја носим клетве свих патња и мука
и крв што капа са душманских рука
то је крв моја из мојијех рана...

У мени цвиле душе милиона...
Мој сваки уздах, свака суза болна,
њиховим болом вапије и иште...

И свуда где је српска душа која,
тамо је мени отаџбина,
мој дом и моје рођено огњиште,

Вероватно знате шта значи рат, и свесни сте опасности коју он доноси. Можете изгубити драгу особу, живот, можете се опасно повредити. Међутим, свакој српској души кроз историју била је част да се бори за отаџбину, за своју породицу, за своје потомке и за цео свој српски род.

И наш песник се нажалост нашао у вртлогу рата, црном и дубоком, који повлачи жртве и нехаје за последице. Он је patio заједно са својим народом. Знао је за сваки јецај, за сваку сузу, сваку молитву, знао је јер се и он тако осећао.

Сваки његов уздах и сваки јецај, био је испуњен горчином и тихом патњом његовог рода. Он је своја осећања преточио у песму, уместо суза текле се бујице речи моћније од сваког непријатеља. Волео је свој српски народ, и свуда где је он, ту је и песников дом, најмилији и најлепши, онај прави дом који изгледа попут раја и који ми видимо у сновима. Видео га је и он, и patio је што га непријатељска нога гази, руши и скрнави...

Једина утеха била му је молитва, јер је једино у разговору са Богом он осећао сигурност. Знао је и осећао да шта год да се догоди, Бог је уз њега.

Наша отаџбина је свуда где год је наш народ, наша вера . И зато сви ми, треба да се поносимо њоме, и да се трудимо да је не срамотимо својим понашањем, јер треба да остане једнако лепа и данас и сутра, да би се наши потомци поносили њоме као ми сада.

Ивана Јовановић 7/4.

Антоан де Сент Егзепери - „МАЛИ ПРИНЦ“

Мали принц је роман о усамљености, пријатељству и љубави. Порука романа је да покушавамо неке ствари да разумемо срцем, да се задовољавамо малим стварима и да не тражимо оно што је немогуће.

У роману се моћ говора даје лисици и цвећу , који разумеју и размишљају баш као Мали принц, баш тако како он воли. Због тога мали принц за њих не мисли да су досадни као други - одрасли људи.

Одраслима је Мали принц веома глуп, досадан и неразумљив лик. Али, ако се запитате зашто је тако, у роману ћете добити одговор: „Одрасле особе никада ништа не схватају саме, а децу замара да им стално дају објашњења“.

„САМО СРЦЕМ ДОБРО ВИДИМО, СУШТИНА ЈЕ ОЧИМА НЕВИДЉИВА“.

Када срцем читамо роман схватамо да је Мали принц лик пун љубави и пријатељства и то жели да подели са другима. Замишљамо га као малог дечака који је несташан, помало усамљен и веома радознао. Он тражи пријатеље, и свако ко прочита овај роман делимично му постаје пријатељ. Ми то можда и не желимо, али ако читамо срцем, мали јунак постаје наш друг, пријатељ, особа која нас воли и разуме.

Човек је богат онолико колико има пријатеља, а сигурно је једно да нећемо бити сиромашни и усамљени, бар ако ништа друго, поново отворимо Егзиперијеву књигу.

Телена Анђелковић 7/3.

МОЈ НОВИ ШКОЛСКИ ДРУГ !!!

У овој рубрици заједно ћемо расправљати о стварима које муче целу школу. Важно је да знате да је свака повезаност ове рубрике са стварношћу сасвим случајна.

Како је дошла нова школска година са њом су дошли нови проблеми и нови несташлуци. Са почетком сваке године долазе по два, три нова ученика из других школа. Неки одлични, неки врло добри, а неки пак избачени. То некад дисциплиновани, али некада опет и не. Али какви год да су домаћи ученици их исто дочекују.

Не... ! Не кажу прво : „Пао како си?“, или :“Како се зовеш?“, а добродошао !” је реч коју не чујете ни овако, а камоли како је упућена неком новом ђаку! Не, не... Прво што кажу је : „Бежи бре од мене !!!“. А не дај Боже да новајлија пита : „Да ли могу да седнем поред тебе?“. Е, онда постаје гадно...

Размислите мало сви који сада читате ове редове, да ли вам је икада пало напамет како се он осећа, или још боље речено како би се ви осећали. Зато покушајте да му приђете , да га питате како се зове, или нешто друго, да буде сасвим пријатељски. А када га упознате можете онда рећи : „ Дobar је он.“, или „ Није овај баш за дружење“.

На крају, немојте оцењивати друге по изгледу, или зато што је неко нов, придошлица. О другима доносимо суд тек кад их упознамо, са свим њиховим добрим и лошим мананама и врлинама.

А за све оне који су се препознали у овој рубрици препоручујем промену, наравно на боље са жељом да свакоме дамо шансу.

ШТА РЕЧЕ БРЕ ?

Хммм... „ Пазимо“, та реч звучи тако поучно! Ја сам Анђела Спасић и желим да вам помогнем да научите да пазите и поштујете људе око себе.

Сваког дана у школи има све више и више свађа, туча и ломова. Замислите да седите са другом у клупи за време малог одмора и причате. У шали вам друг каже нешто што је њему смешно, али вас... вас то вређа. Док се друг смеје ха,ха,ха... , ви нервозни, изиритирани, из свег беса крећете песницом на друга и право у нос... БУМ!!! Наравно, није морало нешто тако да се деси, могли сте лепо да му кажете нпр. : „ Није смешно то што си рекао, мене је то увредило, што си такав ?!“ , и све би се лепо завршило...

Савет , покушајте да се контролишете и проблем решите разговором, а не тучом. Тучом се неможе ништа постићи, баш напротив, тучом само можете погоршати ствар и довести до веома озбиљних последица , где сви трпе и ником није добро.

Размислите мало о овоме што сам вам испричала, можда на крају и схватите, јер... напослетку биће касно. Биће вам жао шта сте урадили свом другу.

Још једном размислите и наравно : „ ПАЗИМО ...“!!!

Анђела Спасић 7/1.

ВРЕМЕ.....АХ!

Време је као што знамо немогуће зауставити, али га је могуће испланирати. Ако успемо у томе живот ће нам бити пуно лепши, без монотоније и досаде, боље речено биће радостан, хармоничан, и надасве занимљив.

Овим текстом ћу покушати да вама драге моје колеге ђаци, предложим и поједноставим како ћете испланирати један дан.

Шта и како радити после школе, када сте у преподневној смени?

„Моја кућица“ - Вељко Лазић

Преподневна смена представља веће оптерећење за нас ђаке. Враћамо се кући уморни и исцрпљени. Време даље треба испланирати у складу са обавезама, али не треба све остало запостављати због њих. Од свега помало, и од обичног радног дана и досадног поподнева можемо направити спектакл, баш онакав како га сви прижељкују.

Прво ,после школе на време треба долазити кући, јер ће те на тај начин спречити да ваши укућани брину. Затим треба ручати и мало се одморити , да би све било у реду са можданим ћелијама које су се преоптеретиле после напорног школског преподнева (одмор је најпожељнији у трајању од два сата).

Након одмора свежи и пуни енергије крећемо са учењем, читањем лектуре и сл. Све то измешати са паузама у којим ћемо играти игрице на компјутеру (највише један сат дневно), или гледати тв, слушати музику, или нпр. прошетати, дружити се са пријатељима. Све ово вам говорим да схватите, да поподневно учење треба обавезно испратити игром и разонодом.

Да не заборавим, по могућству, односно према склоностима које имамо требало би се бавити спортом - тренирати. На крају крајева, боље је нешто тренирати него ли играти игрице на компјутеру.

Али...! Треба имати меру у свему, не форсирати једно на штету другог, и увек имати у виду следће: "Дан је за рад и игру, а ноћ за спавање".

Напослетку следи вечера и спавање, и ако је све добро организовано чека нас лак и угодан сан.

Наставиће се ...

„Моја другарица и ја“ - Милица Милићевић 3/1.

„МОЖЕ ДА УТИЧЕ ВЕОМА ПОЗИТИВНО...“

Ову рубрику уређујемо ми, Урош Радовановић и Милена Тодоровић, и у њој ћемо Вас упознавати са различитим занимањима, између којих ћете и ви морати једног дана да се одлучите. Први гост ове рубрике јесте наставник музичког васпитања у нашој школи Славиша Маленовић-Тинки.

Славиша Маленовић - Тинки

На почетку нашег разговора, волели би да се представите нашим читаоцима, када сте рођени и од куда потичете?

- Рођен сам 17. 07. 1974 . године у Јагодини

Колико дуго се бавите музиком и које сте школе завршили?

- У музици сам од малих ногу, почео сам и пре него што сам уписао нижу музичку школу, а дипломирао сам на Факултету уметности - одсек за музику.

Колико је музика важан део човековог живота?

- Музика је јако важан део живота. Без музике свет би био глуп. Музика негује и васпитава.

Колико она може позитивно, а колико негативно да утиче на развој, у овом случају мислимо на децу и младе?

- Може да утиче веома позитивно, ако се слуша добра музика, она која има свој смисао и поруку. Научно је доказано да одређена музика (Моцарт, Бах...итд.), побољшава меморију и коефицијенат интелигенције. Насупрот томе лоша музика, наравно утиче лоше, а понекад она постаје и моћно оружје.

Ви се такође бавите и стварањем музике, где и у чему налазите инспирацију?

- Некад нађем инспирацију, некад она мене. Различите су ситуације, расположења. Понекад имам тему унапред, а понекад је тражим апсолутно у музици.

Радили сте неколико спотова, имали пуно наступа, па можете нам рећи шта вам је од тога било најдраже?

- Лепо је, али је и тешко када радите своју ауторску музику, пуно пута наиђете на неразумевање, чак и од најближих, а сваки уметник потајно очекује признање за свој рад. Али онда када са својим композицијама одете на неки фестивал, или се заврти спот на екрану, добијете потврду да тај рад вреди, и онда вас и тај наступ и свака та прича испуњава.

Управо сте завршили аранжман једне нумере чији је циљ да позове наше Јагодинце, да помогну изградњу цркве Покрова Пресвете Богородице у Јагодини у Елмосовом насељу. Какав је био осећај радити то богоугодно дело?

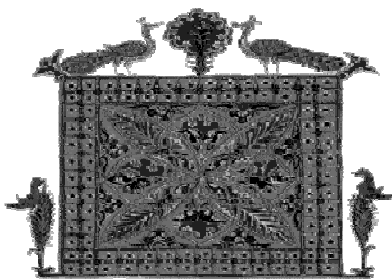
- Јако пријатно, благословени смо. Волим да учествујем у таквим подухватима и надам се да ће порука песме стићи доћи до људи који могу и желе да помогну. Слични пројекти се раде свуда у свету, а код нас у земљи су то радили Београђани, а мислим да је ово први пут у Јагодини.

Коју врсту музике слушате, и шта препоручујете нашим читаоцима?

- Професија ми је таква да требам и морам да слушам све. Морам да пратим музичке токове. Лично, највише волим џез, етно фузион, класику, а волим и електро и гитарски звук. То је уједно и моја препорука.

И за крај шта би ви поручили нашим читаоцима, да ли музика спаја или раздваја људе?

- И једно и друго. Људи који стварно воле и разумеју музику, никада неће бити сами.

*Милена Тодоровић 7/4.
и Урош Радовановић 7/3.*

ТИГАР

(*panthera tigris*)

Тигрови (*Panthera tigris*) су сисари из породице мачака (*Felidae*) и једни од четири врсте "великих мачака" у роду *Panthera*. Они су врхунски предатори и највеће живе мачке на свету. Бенгалски тигар је најпознатија подврста и сачињава приближно 80% укупне популације тигрова. Живи у Бангладешу, Бутану, Мијанмару, Непалу и Индији. Као угрожене врсте, већина светских тигрова данас живи у заточеништву.

Тигрови су најтеже мачке у природи. Генерално мужјаци тигрова теже између 120 и 250 килограма, женке између 90 и 150 килограма. Просечно мужјаци су дугачки између 2,4 и 3,2 метара, док су женке између 2,1 и 2,75 метара дугачке. Суматрански тигрови су најмањи од свих тигрова, док су сибирски тигрови највећи.

Постоји укупно осам подврста тигрова и то прво живе подврсте: Бенгалски тигар, Индокинески тигар, Суматрански тигар, Сибирски тигар и Јужнокинески тигар, а затим изумрле: Јапански тигар, Каспијски или Персијски тигар и Балинески тигар.

У јагодинском зооврту живи Бенгалски тигар. Па драги читаоци, ко још није био до зооврта нека сада изволи.

**„ОВАЈ ТРИЈУМФ ПОСВЕЋУЈЕМ СВОЈОЈ ЗЕМЉИ И
СВОМ НАРОДУ...”**

Надимак: Ноле, Нох, Нокиа

Датум рођења: 22. мај 1987.

Место рођења: Београд (Србија)

Боравиште: Београд (Србија)

Висина: 190 цм

Тежина: 75 кг

Игра: десном руком

Почетак бављења тенисом: Имао је 4. године

Статус: Професионалац од 2003.

Рекет: Wilson

Спортска опрема: Adidas

Тренер: Мариан Вајда

Највећи успех на АТП листи (Сингл): № 3 (09.07.2007.)

Највећи успех на АТП листи (Дубл) : № 134 (20.08.2007.)

Новак Ђоковић је један од најперспективнијих тенисера данашњице, иако има 20. година . *Нале* за собом броји пет освојених турнира и победе над многим Топ 10 играчима.

Свој премијерни наступ на АТП турнирима имао је у хрватском Умагу 19. јула 2004.год. где је у првом колу изгубио од Италијана Филиппа Воландрија. Своју прву победу на АТП турниру остварио је у Букурешту исте године када је био бољи од Арнауда Клемента. Већ следеће године по први пута наступа и на једном Гранд Слам турниру (Australian open) , где је глатко изгубио од тадашњег четвртог играча света, Руса Марата Сафина 6:0, 6:2 и 6:1. Прву победу над Топ 10 играчем забележио је у новембру 2005.год. на турниру из Мастерс серије у Паризу када је у мечу другог кола био успешнији од аргентинца Мариана Пјерте (9).

A, US open ?

Новак Ђоковић није поновио успех из Монреаља, није победио Роџера Федерера и није освојио трофеј на УС опену у свом првом Гранд Слем финалу, али једног дана ће се и то догодити. Ипак је Новак Ђоковић постао први српски тенисер који је заиграо у једном Гранд Слем финалу и направио највећи успех у каријери.

Пружио је више него достојан отпор неприкосновеном Швајцарцу, освојио срца за забаву увек спремне њујоршке публике, понеког глумца и понеке тенисерке. Спонтан, расположен и очигледно је, да је више него задовољан својим овогодишњим успесима. Ово финале дошло му је као шлаг на тарту, освојио је шест титула и играо у полуфиналима Ролан Гароса и Вимблдона. Ђоковић је анимирао током својих мечева на Артур Ешу публику својим имитацијама, на које имуна није остала ни Марија Шарапова. Његово време тек долази, у ствари, већ је дошло. Швајцарац Федерер је прву Гранд Слем титулу освојио на Вимблдону у 22. години. Ђоковићу је тек 20.

Још један успех Нолета са екипом.

После шеснаест година Девис куп селекција Србије пласирала се у светску групу ! Печат на визу ставио је, а ко други до "златни момак" нашег тениса - Новак Ђоковић. Он је у четвртном мечу Делта Ђенерали Девис купа савладао највећу наду аустралијског тениса Криса Гуонеа 6:3, 7:6 (7:3), 7:6 (7:5).

"Овај тријумф посвећујем својој земљи и свом народу. Ово није мој лични успех, већ успех целог тима и свих људи који су били уз нас. Ова три дана и три победе нећу никада да заборавим. Ово је наша територија на којој се никога не бојимо. После скоро 20 година смо се вратили у светску групу и заиста сам пресрећан", изјавио је Новак након сусрета.

Ђорђе Јовановић 7/1

ЗАБАВА...

10/07

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ ?

Да ли сте знали :

- да је један ђак нашао све четири стране троугла!?!.
- да је највиши врх на Алпима - Црни врх!?!
- да је 5 на квадрат једнако 10 !?!
- да је Њујорк већи од целе Србије !?!
- да је нови век почео открићем Америке!?!
- да на компјутер гледамо филмови !?!
- да је Нови век почео 1940 године појавом новог континента Америке, а завршио се 1916 године, и ми живимо у новом веку !?!
- да се насељеност 800 становника на квадратном километру пише 860km/h !?!

Е, па има још....

- ћутите не видим ништа на табли.
- Знате онај укус у носу када вас боли рука !?!

- Звучњаци су супер наставнице.

НАЈЛЕПШИ СМС

Вера, љубав и нада чине један свет. Због вере, љубави и наде Христос је разапет. И када те туга сломи, кад ти душа страда, утеха нек ти буде љубав, вера, нада.

Када Бог воли неког на дар му дарује пријатеља !
Замисли колико је волео мене кад ми је за пријатеља подарио тебе!!!

Када се на небу распу звезде и једна провири кроз прозор твој, затвори своје уморне очи и лепо спавај анђеле мој!!!

Сунце сија, ал залази. Живот је леп, ал пролази. Слушај све, ал не веруј свима, добрих пријатеља тако мало има !!!

Знај да НЕКО, а не свако - да НЕГДЕ, а не свуда - да ЗАУВЕК, а не понекад - да НАМЕРНО, а не случајно мисли на тебе и воли те пуно !!!

Као стигла ти порука и сад мислиш како неко мисли на тебе. Е па, нико не мисли на тебе, никога није брига за тебе и нико не жели да те види ВИШЕ ОД МЕНЕ !!!

Заједно смо били много година, и кад је сунце сјало и кад је много киша пало. Били смо и остали једна нација, били и остали ' 94. генерација.

Т.С. - Ако будете имали неке забавне догодовштине или занимљиве SMS - ове , можете их доставити у писаној форми, (лично) новинару Јелени Анђелковић ученици 7/3.

Редакција

ЈЕСЕН

Зелено лишће полако жути
гола грана срдито се љути.
Ех, лепо прође,
а тужна јесен опет дође.

Непрестано ли је киша,
која је досадна чак и за миша.
Сунце више не сија јако,
то може видети свако.

Јована Стевановић 6/3.

ДРУГАРСТВО

Другарство је љубав, која у Рај води,
која све препреке преброди.
Која свет краси и никад се не гаси.

Другарство је цвет који цвета,
ал' не вене, и он чува успомене.

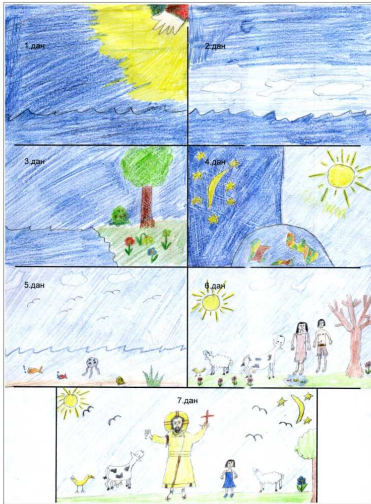
Као сунце које на небу сија ,
као ветрић који ћарлија.
Као месец који светли низ пут,
као цветић црвен ил'жут.

Другарство не траје од априла до маја,
право другарство нема краја.

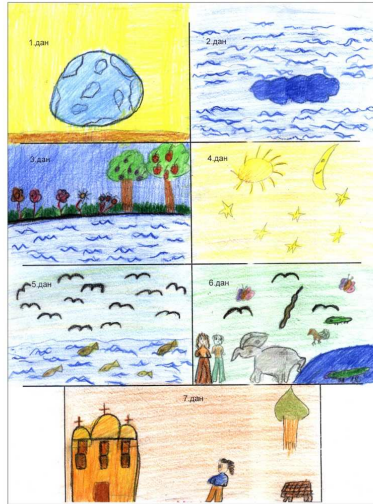
Соња Димитријевић 6/3.

(Ствараоци, све ваше радове које желите да буду објављени, доставите у писаном облику новинару Урошу Радовановићу ученику 7/3.)

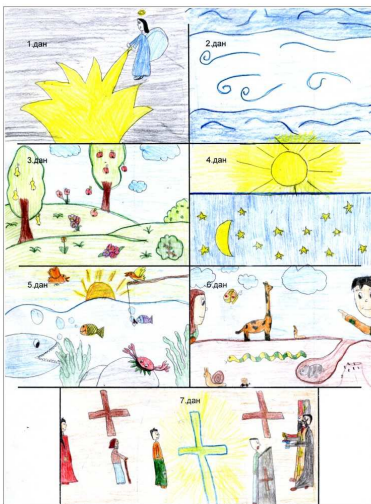
Награђени радови на тему:
“Библијско стварање света”

Јована Јовановић 4-1

Марија Богићевић 4-5

Ана Петровић 4-4

Никола Ратковић 4-2

Најбољи цртеж урађен на тему : " Библијско стварање света",
ученица Ивана Костић 4-3

